

Motion till riksdagen

1988/89: Fö427

av Elving Andersson m. fl. (c, s, fp, vpk, mp)

Bevarande av Bohusläns regemente

Överbefälhavaren föreslår i sin programplan 89/92 att Bohusläns regemente skall läggas ned.

Vi anser, mot bakgrund av områdets strategiska betydelse, att det är viktigt med en stark militär närvaro på västkusten. Bohusläns regemente bör därvid bibehållas.

I Försvarsutredningen 1988 och i "Försvarsmaktsidé 2000" anger ÖB följande: "Utgående från stormaktsblockens möjligheter att agera med militära resurser i det nordiska området och den operativa inriktningen i 1987 års försvarsbeslut, skulle antalet markstridskrafter behöva upprätthållas på nuvarande nivå och antalet sjö- och flygstridskrafter behöva utökas något. Ett sådant försvar kräver 3% årlig ökning under 90-talet samt därutöver en betydande ramhöjning."

ÖB konstaterar dock, mot bakgrund av nuvarande internationella situation, att försvaret skall utvecklas med en lägre ambition bland annat innebärande reducering av armén inledningsvis till 21 brigader och därefter till 17 brigader om inte den ekonomiska ramen från FB 87 höjs.

I försvarsbeslutet 1987 anges bl. a. följande:

- Försvaret inriktas mot den aktuella hotbilden.
- Hela landet skall försvaras med kraftsamling till gräns och kust och med förmåga att föra ett organiserat försvar på djupet av vårt territorium om så skulle erfordras.
- Försvaret skall vara hela svenska folkets angelägenhet.
- Försvaret skall bygga på allmän värnplikt.

I de presenterade analyserna av hotbilden finns en enhetlig uppfattning om att den militärtekniska utvecklingen givit såväl havsområden som luftrummet över Skandinavien en ökad betydelse. För båda stormaktsblocken finns det viktiga intressen i och väster om Sverige.

Uppenbart är försvaret i hela Sverige av intresse. Det gäller vår förmåga att mobilisera, att skydda den civila och militära infrastrukturen, att omgruppera förband till olika hotriktningar m m. Men även om hela landet (ytan) måste kunna försvaras omedelbart, så skall ändå kraftsamling tidigt kunna ske till gräns och kust och då framstår nordvästra och sydvästra Sverige som intressanta i första hand.

I dessa områden måste det finnas ett tillräckligt starkt försvar "från början". Det innebär för sydvästra Sverige att inget av nuvarande infanteriregementen kan utgå och i synnerhet inte Bohusläns regemente som är grupperat i det geografiskt, utan jämförelse, viktigaste området.

De faktorer som måste beaktas är landgränsen till NATO, den viktiga "Bohus-Kusten" med sina djuphamnar, Göteborgsområdet, passet Vänerhavet, förbindelserna samt det viktiga flygbasområdet söder om Väner.

Mot. 1988/89
Fö427

Bohusläns regemente är beläget mitt i detta område.

Göteborgs och Bohus län, Dalsland och Götaälvdalen har en befolkning på ca 900000 människor och en mycket betydande riksviktig industri samt är lagerplats för Sveriges största importhamn. I området finns 100% av landets raffinaderikapacitet samt centra för petrokemiindustrin. Alla dessa resurser måste i händelse av kris och krig kunna nyttiggöras i övriga delar av landet. Därför krävs mycket tidigt — "från början" — förmåga att ingripa mot sabotage och tidiga militära angrepp i detta område.

Ett bibehållande av fredsregementen är också viktigt för att ge stöd åt hemvärns- och frivilligverksamhet. Det innebär också att värnpliktskostnader (resor m m) kan hållas nere liksom en ökad motivation och social trygghet för en stor del av åldersklassen.

Det måste också vara ett krav att förband övar i och kan den terräng där de avses användas i krig. Vissa landsdelar är därvid mera speciella än andra och så är det med Bohuslän — Dalsland. Detta område är med sin speciella geografi lättförsvarat om man finns där ifrån början och om man känner området.

Däremot är det utomordentligt svårt, även om man har någon kunskap om terrängen, att ta sig dit eller igenom området, om någon annan behäskar det.

Av vad som ovan framförts är det enligt vår mening nödvändigt att Bohusläns regemente finns kvar i arméns framtida fredsorganisation. Även om krigsorganisationen reduceras till 17 brigader eller lägre, anser vi att Bohusläns regemente är ett av de sista förband som bör dras in.

Det torde knappast finnas något förband i landet som bättre svarar upp mot de urvalskriterier som angivits för framtidens grundorganisation, nämligen operativ inriktning, beredskapsskäl, säkerhetspolitiska skäl, utbildningsbetingelser och försvarsvilja.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ett bibehållande av Bohusläns regemente i framtiden.

Stockholm den 23 januari 1989

Elving Andersson (c)

Kenth Skärvik (fp)

Leif Olsson (fp)

Kent Lundgren (mp)

Lennart Nilsson (s)

Lars Bäckström (vpk)